

Вера Балева

Тя е с руса коса и е кръгла
като слънцето

Пред портичката на добрия човек
се припича котка.
А недалече пръхти кон.

Мирише на току-що опечен хляб.

А жената на добрия човек
се усмихва на себе си.
Почти непрекъснато.

Тя е с руса коса.
И е кръгла като слънцето.

Двамата живеят в мъничка къща,
която прилича –
на варосано птиче гнездо.

Опушеното ѝ коминче е знаме,
което се развява –
ако печката е запалена.

Когато минавам покрай добрия човек –
се чувствам ужасно неудобно.

И какво е това желание
да му поискам прошка –
сякаш е Сирни Заговезни?

КРАЙ

© Вера Балева

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9776>]